

Divadlo na houpacím koni

uvádí představení

ŽIRAFÍ OPERA

**aneb Co způsobila přítomnost první žirafy
na evropském kontinentě**

napsali

Daniel Razím a Patrik Kubas

Žirafí opera aneb Co způsobila přítomnost první žirafy na evropském kontinentě

Naše **lyrická komedie** vypráví o slavné žirafě, která se roku **1827** jako jediná ze všech žiraf ocitla na evropské půdě a musela prožít zbytek svých dnů mezi lidmi. Její život byl proto velice podivný a rozporuplný, skoro až příliš lidský vzhledem k tomu, že žirafa byla zvíře (*z tohoto důvodu jsme postavu žirafy pojednali tak netradičním způsobem*).

Příběh částečně vychází z **pravdivých událostí** a zároveň nabízí nový pohled na „**smutnou operu**“ **Jacquese Préverta**. Odehrává se za doby romantismu ve „městě módy“. Věci, zvířata i lidé, kteří se v jakékoli době stanou módním trendem, mívají většinou stejný osud. Nejprve se líbí všem, nakonec nikomu...

Dílo s názvem „**Žirafí opera**“ vydal dávno před námi (v roce 1947) francouzský básník **Jacques Prévert**. Najdete je v půvabné knížce „**Pohádky pro nešťastné děti**“.

Drobné šestistránkové libreto obsahuje pět operních árií se stručně psanými scénickými poznámkami a nevelké množství mluveného slova. Vyskytují se v něm podivuhodné zmínky o žirafách, kráčejících zcela volně

po ulicích Paříže, o dvou mužích, z nichž jeden je oblečen v kabátě ze žirafí kůže a jehož syn se v afrických koloniích věnuje obchodu se žirafami, aby později nalezl v zámoří smrt, a také o „krásných žirafích časech“, kdy oba zmínění pánové milovali jakousi žirafu...

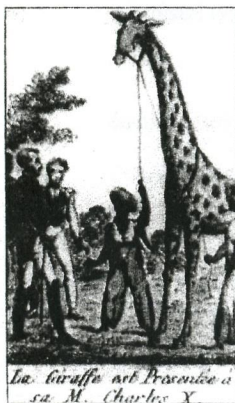

Jacques Prévert v kavárně právě napadlo napsat Žirafí operu

Pohádkový příběh o obchodnících se žirafami si oblíbilo mnoho dětí i dospělých pro Prévertův nenapodobitelný humor, křehkou ironii, melancholickou snovost, a zejména vtípnou kritiku rozmařilé francouzské společnosti, která nemilosrdně vykořisťovala podmaněná koloniální území afrického kontinentu.

Řada divadelníků se proto v minulosti nechala zlákat k nejružnějším dramatizacím a pokusům o zhudebnění této „*smutné opery o několika obrazech*“.

Nám se ale kromě „Žirafí opery“ dostala do rukou také kniha anglického badatele **Michaela Allina** s názvem „**Zuráfa**“ (arabsky „půvabná, roztomilá“), pojednávající o **skutečném osudu žirafy**, která byla roku 1827 dopravena do **Paříže** jako dar egyptského místokrále Muhammada Alího francouzskému panovníku Karlu X.

Žirafa je na zámku v Saint – Cloud u Paříže představována králi – nejprve ve stoje, poté i v běhu

Žirafí mládě, odchycené krátce po svém narození v oblasti dnešního Súdánu, bylo uměle odkojeno arabskými lovci a felúkou převezeno po řece Nilu do alexandrijského přístavu. Přes Středozemní moře se již dospělé mladé zvíře plavilo do Marseille, odkud bylo pěšky (!) dovedeno do Paříže. Na území Francie se **jediná evropská žirafa** stala skutečnou senzací.

Tehdejší romanticky smýšlející společnost ji zahrmla neobyčejnou přízní a překrásné zvíře, žijící příštích 18 let ve vytápěném altánu pařížské botanické zahrady (**Jardin des Plantes**), bylo dlouho nevyčerpatelnou inspirací mnoha umělcům a výrobcům nejružnějšího zboží, zejména pak v oblasti **dámské módy**.

„Dlouhokrké spanilé Afričance“ se do zahrady přicházely obdivovat desetitisíce lidí z celého světa. Po své smrti byla žirafa vycpána pro muzeum, vystřídána jinými živými žirafami a téměř na 100 let zapomenuta, teprve koncem 30. let 20. století se zmínky o jejím podivném osudu znovu objevily ve francouzském tisku...

Mezi oběma příběhy (Allinovým a Prévertovým) se začaly objevovat zajímavé souvislosti. Netušili jsme však, jde-li o náhodu, nebo zda velký francouzský básník věděl, že Paříž kdysi **skutečně** prožívala své „žirafí časy“.

Pokusili jsme se napsat **vlastní příběh** žirafy, v němž jsme oba zmíněné prameny propojili a obohatili je o zbrusu novou zápletku. Domníváme se, že není možné, aby tehdy ve městě nikdo nevyužil mohutný obdiv a city francouzských občanů k půvabné žirafě ve svůj prospěch. Historie o takové události zatím sice mlčí, není ale vyloučeno, že další okolnosti spojené se životem žirafy v ponapoleonské Paříži teprve vyjdou najevo.

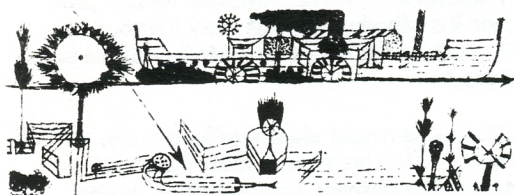
Divadlo na houpacím koni Vám přeje příjemnou zábavu.

V Paříži i na francouzském venkově jsou přemnohé domy a hostince, pokrmy, hračky, ulice i účesy, náměstí, nemoci a barvy, módní doplňky a ještě jiné a jiné záležitosti pojmenovány podle Žirafy, která dennodenně usíná opuštěna mezi okrasnými keři v noční zahradě uprostřed cizí evropské země.

Není ale potřeba, aby kvůli tomu byla smutná, protože v afrických savanách by nikdy neochutnala listí z tolika překrásných stromů, nevěděla by, co je to čokoládový moučník, a ještě by navíc pravděpodobně byla zastřelena... Ale kdo ví, mezi žirafami by jí možná přeci jenom bylo líp...

Paul Klee: Parník míjející botanickou zahradu.

Paul Klee: Parník míjející botanickou zahradu

Osoby a obsazení

Profesor zoologie: Patrik Kubas

Madame: Judita Matoušková

Bankéř: Václav Tutr

Syn: Patrik Kubas ml.

Cécile: Jana Klapetková

Pan kavárník: Radim Tutr

Žirafa: Kateřina Krčová

Recitace: Jakub Hulák

Kytara a zpěv: Daniel Razím

Scénář: Daniel Razím a Patrik Kubas

Výprava a režie: Daniel Razím

Děkujeme všem lidem, kteří nám s přípravou představení jakkoli pomohli.

Více informací najdete na našich internetových stránkách

www.houpacikun.net

